

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Hur skapa meningsfullt arbete?

Nyman, Nina

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 22/08/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Nyman, N. (2021). Hur skapa meningsfullt arbete? *Hufvudstadsbladet*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022021018468>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idag 22 augusti 2021

Nina Nyman

Byline: Doktorand i genusvetenskap vid Åbo Akademi

Kort rubrik: Meningsfullt arbete

Lång rubrik: Hur skapa meningsfullt arbete?

”Vilka saker är viktiga för dig för att garantera en känsla av kontroll och meningsfullhet då det gäller ditt arbete i framtiden?” Frågan stirrar på mig från ett formulär jag fått av min arbetsgivare en kort tid efter att min semester tagit slut. Målet med formuläret är att utreda hur vi ska jobba efter pandemin och ur utformningen på formuläret går det att utläsa att svaret är att vi ska hybridjobba, ibland hemma och ibland i arbetsgivarens utrymmen.

När jag försöker svara på frågorna och orientera mig i vilken typ av arbetsuppgifter som för mig fungerar bäst var, och vad det kräver av mig, min chef och utrymmena så märker jag att det redan skett en förändring i hur jag uppfattar en arbetsplats. En återkommande formulering i formuläret är ”närbete” och jag märker att jag måste anstränga mig för att minnas att man med det ordet syftar på ett tomt bord 100 kilometer bort som jag sett cirka fem gånger de senaste 18 månaderna. För mig har ”närbete” redan börjat betyda ett hörn i mitt hus, distansarbete är däremot det när jag åker iväg hemifrån. För mig har det alltså redan skett en stor förskjutning i hur jag uppfattar mitt arbete i förhållande till min arbetsplats, och det är jag säkert inte ensam om. När semestern tog slut upplevde jag i år en ny typ av svårighet i att återgå till jobbet, en svårighet som jag närmast skulle beskriva som desorientering, en svårighet att minnas vad mitt jobb är och hur det relaterar till någon form av arbetsplats, eller ens arbetsgemenskap.

Frågan ”Vilka saker är viktiga för dig för att garantera en känsla av kontroll och meningsfullhet då det gäller ditt arbete i framtiden?” är väldigt viktig och jag stirrar länge på den innan jag inser att min svårighet att besvara den beror på de sista orden ”i framtiden”. Det slutet på frågan tyder på att det just nu finns en kontroll och meningsfullhet som bör bevaras i framtida arbetsformer, medans jag i mitt post-semesterillstånd kämpar med att hitta kontroll och meningsfullhet just nu. Efter ett och ett halvt år av tillfälliga lösningar för oklara tidsperioder är vi säkert många som kämpar med det.

Det gäller inte bara oss som drabbas av lyxproblemet tristess då vi sitter hemma hela dagarna, utan samma känsla kunde jag känna igen hos sjuksköterskan som gav mig min andra vaccindos här om dagen. Kontrasten från den glada personalen vid första dosen kunde inte varit större. När jag nu småpratade om hur vaccineringen går fick jag till svar att vaccinet inte betyder att vi ska träffa andra (kanske släktingar om vi är försiktiga) och att pandemin är långt ifrån över, vi kommer att få se många nya mutationer. Nu blir också barn sjuka, avslutade hon med att säga. Helt klart hade hon förlorat känslan av meningsfullhet och kontroll i sitt arbete trots att hon utför det jobb som just nu anses vara ett av de mest meningsfulla och det som ger hopp om kontroll.

Mitt svar på enkäten blir ”Någon form av gemenskap där mitt arbete har en mer eller mindre viktig roll”, det är väl någon form av minimum tänker jag.